

[Socialministeren]

sætning til det almindelige børnetilskud – udbetales uafhængigt af familiens indkomstforhold.

Hertil kommer så spørgsmålet om det rimelige i gennem udbetaling af et tilskud som det foreslåede at medvirke til at fratage en kvinde initiativet til at vælge frit mellem hjemmearbejde og udeerhverv i barnets første leveår.

Jeg kan derfor ikke se forslaget som andet end en form for præmiering af kvinder for at blive hjemme, uanset om de af økonomiske grunde har stået i en valgsituation eller ej. Og et sådant forslag, hvis gennemførelse vil medføre betydelige merudgifter for statskassen, kan jeg ikke medvirke til.

I det af centrum-demokraterne fremsatte forslag til folketingsbeslutning er størrelsen af det tilskud, der skal kunne udbetales i tilfælde, hvor et barn under 3 år passes i hjemmet af faderen eller moderen, ikke nærmere angivet. På baggrund af det i bemærkningerne omtalte formål må ydelsens niveau imidlertid antages at skulle ligge mindst på højde med det af kristeligt folkeparti foreslåede beløb, hvilket ville betyde en udgift for staten på over ½ mia kr. Skulle ydelsens niveau ligefrem nærme sig fuld erstatning for økonomisk tab ved opgivelse af heltidsarbejde i den omhandlede periode, ville statens udgift til børnetilskud stige med adskillige milliarder kroner.

Bortset fra de økonomiske konsekvenser af dette forslag vil jeg pege på, at der her gør sig de samme betænkeligheder gældende med hensyn til et tilskuds indvirken på kvindens fri valg mellem udeerhverv og hjemmearbejde. Ganske vist peger centrum-demokraterne også på den mulighed, at det er faderen, der passer barnet i hjemmet, men det må jo nok antages fortsat at være hovedreglen, at det er moderen, der bliver hjemme hos børnene.

Herudover vil jeg ikke undlade at pege på, at en gennemførelse af forslaget om tilskud i barnets 3 første leveår også kan få en uheldig indvirkning på udbygning af f. eks. vuggestuekapaciteten, og det mener jeg ikke er i overensstemmelse med målsætningerne på daginstitutionsområdet.

Tove Frederiksen (S):

Den holdning, jeg vil give udtryk for omkring de 4 forslag, er helt identisk med soci-

alministerens. Det drejer sig om at finde en samlet løsning på de områder, der her er tale om, sammen med hele problematikken omkring børns stilling i samfundet. Det handler om, hvordan vi skaber de bedst mulige betingelser for det dyrebareste og det, som fremtiden skal bygge på, nemlig vore børn. Der er ingen, der ikke udtrykker de allerbedste ønsker i retning af at skabe gode betingelser for børns opvækst, og det er meget vanskeligt ikke at lade følelserne løbe og rive en enkelt situation ud af sammenhængen og prøve på at favorisere et enkelt område; men det går bare ikke. Man er nødt til at se tingene i sammenhæng.

Derfor er de forskellige instanser, børnekommissionen og flere andre, der arbejder med disse ting, de rette til på baggrund af det store forarbejde, der gøres, at fremkomme med materiale, der kan danne baggrund for en stillingtagen til, hvad der er det bedste forslag i den givne situation. Det er et klart ønske for socialministeren at skabe de bedste muligheder for forældre til at have den nære kontakt med deres små børn længst muligt og at give begge forældre lige muligheder – inden for frivillighedens princip. Samtidig er det vort ønske, at der gives økonomiske muligheder herfor. Det er imidlertid også nødvendigt at se på de tilbud, det er vor fælles opgave, altså samfundets opgave, at give, tilbud om god pleje, omsorg og stimulering, hvor én eller begge forældre ønsker at virke på arbejdsmarkedet.

I forbindelse med SFs forslag kan jeg kun understrege, hvad socialministeren har sagt her i dag og den 27. maj i år, hvor også vor politiske ordfører udtrykte sympati for tanken om længere barselhvile, og at begge forældre får mulighed for at deltage i barselorloven. Jeg vil gerne fremhæve en positiv tanke i SFs forslag, nemlig at der er tænkt på adoptivbørn, som selvfølgelig bør vises al den omsorg og tillid, der er kræfter og penge til.

Kristeligt folkepartis forslag om forlængelse af dagpengeperioden ved fødsel lyder i første omgang meget besnærende, idet moderen først skal have orlov i 26 uger med fuld løn og derefter har mulighed for yderligere orlov i 26 uger med halv løn. Ministeren har imidlertid fundet en del ulemper i dette forslag, og jeg kan understrege, at halv dækning for tabt arbejdsfortjeneste det sidste halve år